

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΣΑΑΔΗ

Εἶπον ἡμέραν τινὰ εἰς τινα δερβίσην. «Ο τάδε σὲ ὕδρισε καὶ εἴπε πολλὰ ἐναντίον σου.» Ο δερβίσης ἀπήντησεν «Αὐτὸς εἶνε πολὺ ὀλίγον· εἰπέ του νὰ εἴπῃ περισσότερα.» Ο, τι εἶπεν, εἶνε μικρὸν μέρος τῶν ἀπείρων ἐλαττωμάτων μου. «Ο, τι μοὶ ἀπέδωκεν ἔξι ἀπλῆς ὑποθέσεως, γνωρίζω δτι ἔχω πραγματικῶς, συνῆψε μετ' ἐμοῦ» σχέσεις μόλις κατ' αὐτὸς τὸ ἔτος, πῶς εἶνε λοιπὸν δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἑδομήκοντα ἐτῶν μου; Οὐδείς, ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ, γνωρίζει ἐν τῷ κόσμῳ κάλλιον ἐμοῦ τὰς ἐλλείψεις μου. Δὲν εἶδα ἄλλον ἀνθρώπον ἔχοντα καλλιτέραν ἵδεαν περὶ ἐμοῦ ἢ τὸν ὕδρισαντά με, στοις ἐνόμισεν ὅτι ἔχω μόνον αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα.

Οταν ὁ κακὸς σὲ ὕδριζη στρέψε πρὸς αὐτὸν τὰ νῶτα καὶ παραδέξου τὰς ὕδρεις.

*

Αφρικανός τις ἐπαίτης ἔλεγεν ἐν τινι συναθροίσει ἐν ἥ παρευρίσκοντο πολλοὶ πλούσιοι ἐμποροι. «Ω πλούσιοι, ἐὰν εῖσθε σεῖς φιλάνθρωποι καὶ ἡμεῖς ἐγκρατεῖς ἢ ἐπαιτεία ἥθελεν ἔξαλειφθῆ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.»

Ω Ἐγκράτεια, πλούτισόν με διότι ὅλος ὁ χρυσὸς καὶ ὅλος ὁ ἄργυρος τῆς γῆς δὲν δύνανται νὰ καταστήσωσι τὸν ἀνθρώπον πλουσιώτερον τοῦ ὅσον τὸν καθιστᾶς σύ. Ἡ γωνία τῆς ὑπομονῆς ἔξελέχθη ὡς κατοικία ὑπὸ τοῦ Λόκραν· ὅστις δὲν ἔχει ὑπομονὴν δὲν εἶνε ἀνθρώπος.

*

Ἐνθυμοῦμαι μίαν ἐσπέραν καθ' ἦν ἡ φίλη μου εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ἀκουσίως ἀνεπήδησα ἀπὸ τοῦ καθίσματός μου μετὰ τόσης ταραχῆς, ὥστε ἡ λυχνία μου ἐσόδεσθη διὰ τῆς χειρίδος τοῦ ἴματίου μου. Ἡ εἰκὼν ἐκείνης διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὁποίας ἡ σκοτεινὴ νῦν ἐφωτίσθη ἐπεφάνη μοι ὡς ἐν ὀνείρῳ. Ἐθαύμασα τὴν τέχνην μου καὶ εἶπον: «Πόθεν μοὶ ἥθεν αὔτη ἡ εύτυχία.»

Ἡ φίλη μου ἐκάθισε πλησίον μου καὶ ἥρχισε νά μ' ἐπιπλήττῃ λέγουσα: Διατί μόλις μὲ εἰδες ἐσδύσες τὴν λυχνίαν μου», καὶ ἀπεκρίθην «ἐνόμισα ὅτι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.» Καὶ μερικοὶ σοφοὶ εἶπον ὡσαύτως.—Ἐὰν σκαιδὸς ἀνθρώπος καθήσῃ ἐμπροσθεν τῆς λυχνίας, ἐγέρθητι καὶ ἐκδίωξον αὐτόν. Ἄλλ' ἐὰν ἔξι ἐναντίας ὁ νεοελθὼν ἔχῃ μειδίαμα γλυκὺν ὡς ζάκχαριν καὶ χείλη ἀποστάζοντα μέλι, σθέσον τὴν λυχνίαν διότι εἶνε περιττή.

Σπάρτη, Ἰούλιος 1883.

(Μετάφρασις Δ. Γ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΥ)

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Παγεδρόμοι. Ἡδη ἡ χιών καλύπτει τὰς βορείους χώρας καὶ ἡ προκειμένη εἰκὼν δίδει ἡμῖν ἵδεαν ἀνθρώπων παγοδρομούντων τῇ βορθείᾳ πεδίων ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένων. Διὰ τῶν ὑποδημάτων τούτων, τῶν ἐκ ξύλου κατεσκευασμένων καὶ ἔχόντων ἔξι ποδῶν μῆκος καὶ τριῶν δακτύλων πλάτος, καὶ

δύντων πρὸς τὰ κάτω κοίλων, τρέχουσιν οἱ ἀνθρώποι μετὰ πολλῆς εὔκολίας καὶ μεγάλης ταχύτητος καὶ ἐπὶ τῆς ἔηρας καὶ ἐπὶ τῶν παγωμένων λιμνῶν καὶ ποταμῶν.

Οἱ παγοδρόμοι ἀναβαίνουσιν δρη καὶ καταβαίνουσι μετὰ πολλῆς ἐπιτηδείστητος, καὶ διαπερῶσι πάγους εύθραυστους ἐφ' ὃν δὲν δύναται νὰ πατήσῃ ὁ ἀνθρώπος καὶ περῶσιν ὀλισθαίνοντες μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτηδείστητος.

Ιάπων Τοξότης. Πρὸ τίνος οἱ Ιάπωνες μετεχειρίζοντο τόξα καὶ βέλη, δόρατα καὶ ἔφη· νῦν ἀντιλλαξαν πάντα ταῦτα πρὸς τὸ βελονωτὸν ὅπλον καὶ τίνα ἄλλα ἀτίνα κατασκευάζουσιν ἐν ἰδίοις ἐργοστασίοις ἰδρυθεῖσιν ἐν Υεδδῷ. Οἱ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δριζόμενοι παῖδες ὀφείλουσι νὰ μεταχειρίζωνται τὸ Ξίφος ἐκ τῆς τρυφερωτέρας ἡλικίας των, δόπταν δὲ ἔτι εἰσὶ τοσοῦτον νεαροί, ὥστε νὰ μὴ δύνωνται νὰ τὸ φέρωσιν αὐτοὶ εἰς συγγενῆς ἢ ὑπηρέτης τοὺς συνοδεύει εξερχόμενος καὶ κομίζων τοῦτο ἀντ' αὐτῶν.

Ο στρατὸς τῆς Ιαπωνίας ἥδη ἐμιμήθη ἐν παντὶ τοὺς Εὐρωπαίους. Οἱ στρατιώται φοροῦσι στενάς περισκελίδας, εύρυν χιτῶνα, τελαμῶνα ἐπὶ τῶν ὄμων ἐξ οὖς ἀρτῶσι τὴν φυσιγγιοθήκην καὶ τὴν λόγχην. Ἐν ταῖς ἡμέραις γυμνασίων ἔχουσι πίλους ἐκ χάρτου ἐπεστρωμένου διὰ λάκκης, ἀντὶ δὲ ὑποδημάτων, πέλματα δερμάτινα.

Ε Δ Γ Α Ρ Κ Υ Ι Ν Ε

Δὲν παρῆλθον πολλὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐξόχου τούτου ἀνδρὸς ὅστις μετὰ τόσης φιλοπατρίας καὶ φιλολογικῆς ἐργασίας ὑπηρέτησε τὴν Γαλλίαν. Γεννηθεὶς ἐν Βούρ τῇ 17 Φεβρουαρίου 1803 καὶ λαπρὰς ποιησάμενος σπουδὰς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, νεώτατος ἥρξατο τοῦ συγγράφειν μετὰ τόσης γονιμότητος καὶ ἐπιτυχίας, ὥστε τὸ ὄνομά του καὶ τὴν φήμην του ὡς μεγάλου συγγραφέως ἡ ἱστορία τῶν γραμμάτων θὰ διαφυλάξῃ διὰ τοὺς μεταγενεστέρους. Ο Κυινὲ ἔλαβε μέρος ἐν τῇ Ἀπίθεωρήσει τῶν δύο κόσμων» ἐν ἥ ἐδημοσίευσεν ἀλληλοσιδιόδχως διατριβὰς περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν θρησκειῶν, περὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς φιλοσοφίας, περὶ τῶν Γαλλικῶν ἐποποιῶν τοῦ ΙΒ' αἰώνος, περὶ τῆς Γερμανίας, καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, περὶ τῆς τέχνης ἐν Γερμανίᾳ καὶ τὸν Ahasverus, τὸ παράδοξον ἐκεῖνο ἔργον, ὅπερ ὑστερον ἐδημοσιεύθη ἰδιαιτέρως καὶ εἶνε κατ' αὐτὸν τὸν γράψαντα «ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τέλος τῆς ἀμφιβολίας ἐν τῷ κόσμῳ». Τοῦ βιβλίου τούτου ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία ὑπὸ τῆς ρωμαϊκῆς αὐλῆς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἔργων τούτων ὁ Κυινὲ συνέγραψε πληθὺν σπουδαιοτάτων διατριβῶν καὶ βιβλίων, τινὰ τῶν ὅποιων ἀριθμοῦσι πολλὰς ἐκδόσεις· τῷ 1839 ὁ Κυινὲ ἐγένετο καθηγητής ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ σχολῇ τοῦ Λυών, τῷ δὲ 1842 ἔλαβεν ἐν τῷ Collège de France τὴν νεωστὶ συστάσαν ἔδραν περὶ τῆς γλώσσης· καὶ φιλολογίας τῆς Μεσημβρινῆς Εὐρώπης. Τῷ 1846 ἡ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὰς ἐπαναστατικὰς ἀγορεύσεις του, τῷ 1847 ἐξελέγη ἐκ τοῦ νομοῦ αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ Συντακτικῇ Συνελεύσει τῷ δὲ 1852 ἐξωσθεὶς ἐκ τῆς Γαλλίας κατέφυγε κατ' ἀρχὰς εἰς Βρυξέλλας ἐνθα δινυμφεύθη νέαν μολδαυήν χήραν τὴν θυγατέρα τοῦ ποιητοῦ Ἀσσάκη καὶ

είτα ἀπεχώρησεν εἰς Βετώ τῆς Ἐλεύθερας μὴ θελήσας νὰ ἐπανέληθη πλέον εἰς τὴν Γαλλίαν καίπερ δίς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀμνηστείας.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Αι ἐν σελίδι 136—137 εἰκόνες παριστῶσι τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους. Κρίνομεν περιττὸν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὴν σελίδα τῆς ιστορίας ἐν ᾧ ἀναγράφονται οἱ χρυσοὶ τοῦ Περικλέους χρόνοι, οὓς τινας μάτην ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι θὰ δυνηθῶμεν ποτε νὰ ἐπανεύρωμεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν γῆν καὶ τὸν αὐτὸν οὐρανὸν ὑφ' ὃν εἰργάσθησαν καὶ διεσκόρπισαν ἀνὰ τὴν ὑφίλιον τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς παιδείας καὶ τῆς στρατηγικῆς δεινότητος οἱ ἔξοχοι ἐκεῖνοι ἀνδρες. Παιδία ἔτι ἐγαλβανίσθημεν εἴτε παρὰ τὰ βάθρα τοῦ σχολείου καθήμενοι, εἴτε περιπατοῦντες ὑπὸ τὰ Προπύλαια καὶ τὸν Παρθενῶνα μὲ τὰ λαμπτὰ ἐκείνων κατορθώματα, ἄτινα παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς οἱ αἰώνες καὶ ἡ ιστορία ἐνέγραψεν εἰς τὰς ἐνδέδους δέλτους τῆς. "Ω! θαυμάσατε, δρῶντες τὰς εἰκόνας ταύτας, ζωντανὸν τὸ παρελθόν μεγαλεῖτον! Εἶνε τὸ τελείτερον δημιούργημα τῆς ἀνθρωπότητος.

"Ανευ αὐτοῦ ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου θὰ ἦτο ἡμιτελής, θὰ ἦτο παρομοία γυναικὸς ωραίας μέν, ἐνδεδυμένης ὅμως ἀτέχνως." Ω! ἐάν ἦδύνατο ἀσθενῆς φωνὴ ἔξερχομένη ἀπὸ τὰ βάθη εἰλικρινοῦς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης νὰ εἰσακουσθῇ, θέλομεν μυριάκις ἀκαλίτερον πράξει ἔλαν ἀντί ծλων τῶν λεγομένων καὶ λατρευομένων ἀγίων ἀναρτήσωμεν εἰς τὰς οἰκίας μας τὸ ἔργον ὡς ἔχει συμπεπληρωμένον. Οὕτω πράττοντες, ἔλαν μὴ ἐφάμιλλοι ἐκείνων φανῶμεν ἥθελομεν κἀντι ἀγαπήσει πλειότερον τὴν πατρίδα, ἥθελομεν ἔχει σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ καθῆκον.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ τύποις «Κάλλους» 1883 καὶ Λόγος Κωνσταντίνου Ναυλέρη γραμματέως τοῦ ἀνω συνδέσμου.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν τὸν ἀρτὶ ιδρυθέντα «Τεγεατικὸν Σύνδεσμον» οὔτινος σκοπὸς εἶνε ἡ ιδρυσις κέντρου ἐνώσεως καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ Τεγεατῶν. Οἱ Σύνδεσμοι οὖτοι, ἐν οἷς καὶ ἡ Λέσχη τῶν Μικρασιανῶν Σπουδαστῶν, πρὸ τίνος χρόνου ἥρξαντο ἔργαζόνεινοι μετὰ τόσης εὐγενοῦς φιλοτιμίας καὶ προοδευτικοῦ ζήλου, ὥστε δὲν θὰ βραδύνωσι τόσα ἀφέλιμα νὰ ἐπιτελέσωσιν ἔκαστος τὸ οἰκείῳ τόπῳ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀλληνισμοῦ, ὅστις δεῖται σήμερον μάλιστα ἐργασίας πατριωτικωτάτης πρὸς ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων του. Συγχαίρομεν θερμότατα τοὺς εὐγενεῖς ιδρυτὰς τούτου εὐχόμενοι τοῖς ἐφόροις κ. Η. Κολιοπούλῳ προέδρῳ, Λ. Ισδώλῳ ἀντιπροέδρῳ, Γ. Λογγιώ ταμίᾳ καὶ Κ. Ναυλέρῃ γραμματεῖ, ἵνα διὰ γενικῆς συνεργασίας πραγματώσωσι τὰ ποθύμενα.

ΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ τὴν ἐντὸς δλίγου ἔκδοσιν πρωτοτύπου καὶ χρησιμωτάτου εἰς τοὺς περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ λογιστικὰ καταγινομένους, βιβλίου περὶ Λογιστικῆς καὶ Διπλογραφίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τῶν δημοσίων ἔργων κ. Γρ. Συμμελίου, ἐγκρατεστάτου ὅσον δλίγοι ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ τῆς Διπλογραφικῆς ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς ποικίλαις ἐργασίαις, ὅστις, ὡς γνωστόν, καὶ ἥρξατο πρό-

τίνος τῆς διδασκαλίας αὐτῆς εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀσχοληθῶσι περὶ τὰ τοιαῦτα.

LA MYSTIFICATION FATALE ou elucidation d'une page d'*Histoire Ecclésiastique* œuvre posthume de CYRIAQUE LAMPRYLLOS publiée par la sœur de l'auteur sous la direction de LEANDRE D'ANDRÉ—Athènes Imprimerie André Coromilas 1883. Δέν παρῆλθε πολὺς χρόνος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ διακεκριμένου λογίου Κυριάκου Λαμπρύλλου οὗ τὸ ἀνωτέρω ἔργον διαμαρτυρήσκει εἰς τὸν κύκλον τοῦ λογίου κόσμου τὸν ἀλλοτε πολλὰ ἐν Σμύρνῃ ἐργασθέντα διὰ τῆς παιδείας καὶ τῶν αἰσθημάτων του ὑπέρ τοῦ ἐλληνισμοῦ.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΝΥΚΤΕΣ — Ο βίος ὅνειρος ἦτοι μία νῦν ἐν τῷ παραδείσῳ, Ἀλληγορία. Ἐν Θεσσαλονίκη τύποις Ἐρμοῦ. 1883.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παραδέξου τούτου διηγήματος ὅπερ ἀνὰ χεῖρας ἔχομεν δὲν διστάλομεν νὰ συστήσωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας. Ό συγγραφεὺς τοῦ ἀνωτέρω ἔργου, ὅστις μετριοφρόνως διμολογεῖ ὅτι γλαφυρώτερου καὶ ἐμπειροτέρου καλάμου ἥιοιστο ἡ συγγραφὴ αὐτῆ, εἰνε γνωστὸς ἦτιν καὶ ἐκ δημοσιευθέντων ἔμμετρων καὶ πεζῶν ἔργων του. Τὸ ἀνωτέρω ἔργον του ἐδημοσιεύθη ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Φάρου τῆς Μακεδονίας».

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ συντάχθεισα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων Γεωγράφων τῆς Γερμανίας ὑπὸ Α. I. Ἀντωνιάδου γυμνασιάρχου, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων. "Ἐκδοσίς πέμπτη ἐπηγήμενη καὶ μετερρυθμισμένη κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. K. Βλαστῷ 1884. Τιμᾶται δραχ. 1,50. Εἶνε γνωστὴ ἡ ίκανότης τοῦ κ. Ἀντωνιάδου περὶ τὴν συγγραφὴν διδακτικῶν βιβλίων χρησιμωτάτων τῇ σπουδαζόύσῃ νεότητι. Ἀλλὰ καὶ ἡ φιλοκαλία περὶ τὴν ἐκτύπωσιν ἦτις χαρακτηρίζει τὴν πρόσοδον καὶ τὸν ζῆλον ἐνδε τῶν δρίστων τυπογραφικῶν καταστημάτων οὐκ δίλγον συντελεῖ κατὰ τὸν Φενελῶνα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐλληνοπαίδων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κατὰ βιογραφίας συγγεγραμμένη ἦτοι οἱ ἔνδοξοι ἀνδρες ὑπὸ H. W. STOLL. Μεταφρασθεῖσα καὶ ἐπαυξηθεῖσα ὑπὸ Χαρίση Πουλίου καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις τύποις Σ. K. Βλαστοῦ. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον χρησιμώτατον πρὸ πάντων εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα ὁφελεῖται εἰς τὴν δεδοκιμασμένην ίκανότητα τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. Χαρ. Πουλίου, ὅστις ἀείποτε φιλοτίμως ἐργαζόμενος συντελεῖ οὐκ δίλγον εἰς τὴν διάπλασιν τῶν ἐλληνοπαίδων. Τοῦ βιβλίου τούτου συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν διότι ἐκτὸς τῆς φιλοκαλίας περὶ τὴν ἐκτύπωσιν κοσμεῖται μετὰ πλέον τῶν 100 εύρωπαϊκῶν εἰκόνων χρησιμωτάτων καὶ ώραιών ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ἐν τῷ Ἀττικῷ Μουσείῳ δημοσιευθένται σήμερον. Τιμᾶται δραχ. 8 καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Βλαστοῦ ἐν τῇ δδῷ Ἐρμοῦ.

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1882—1883 πρὸς χρῆσιν τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐκδοθεῖσα παρὰ τῆς γενικῆς διεύθυνσεως τῶν ταχυδρομείων.

ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ὑπὸ I. Μεσολωρᾶ Δ. Φ. ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ συμβολικὰ βιβλία τόμος Α'. ἐν Ἀθήναις τυπογραφεῖον δ «Παλαμήδης» 1883, τιμᾶται δραχ. 10. Τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ προσώρισται σπουδαιοτάτην ν' ἀναπληρώσῃ ἐλλειψιν παρ' ἡμῖν, πραγματεύεται περὶ τῆς Συμβολικῆς διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν αὐτῷ ἀπασῶν τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφανεῖσῶν διμολογιῶν τῆς Πίστεως. Ἡ δὲ ιερὰ Σύνοδος θεωροῦσα τὴν ἔκδοσιν τοιούτων των συγγραμμάτων ἀναγκαιοτάτην, διότι πολὺ φῶς ἐπιχέουσι τὴν ἐλληνικὴν θεολογίαν δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς συνιστᾶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου του κ. I. Μεσολωρᾶ πρὸς ἀπαντας τοὺς ἀνὰ τὸ Βασίλειον ιεράρχας. Φρονοῦμεν ὅτι διάλογος συγγραφεὺς πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ δεόντως, ὅπως ἔξακολουθήσῃ τὴν ἐπίπονον ἔκ-